

juttuētada. — Reinowadder teadis, kus ühhes nõukas taloperres tappetud nuumsigga warnas rippus. Mõni teine olles nisugguse magusa futäie üksi on nelts võtnud, aga mino lel mötles teisiti, ruttas hundile, räkis luggu tööt möda ja läksid üs lahhefeste sagile, kui enne sedda kaupa teinud, kassio ning kahjo issekõeslis übhewörra jäggada. Reinowadder ei põlgand waera, puges äddaga piisikesest aksa august sisse ja viikas nuum-sea wälja hundi fätte. Õnnetumal kombel ollid koerad liggidal, tömbasid rebbase aiso niinasse, nussid funni tedda üles leidsid ja sassid mehhilese kassoka armetumast ärra. Baewalt ja sure walloga peasis viimaks lel verrise kassokaga waenlaste käest lahti, ruttas Kriimfilma üles otsuma, kaebas alledast oma villetsust ja lüssis, kus ta sagi ossa piddi ollema? Hunt kostis, anibid irvitades: „„Siino nokska tarvis, wennike, ollen lõige tallima tükki tallele pannud. Tulle, võtta ossa kässile ja nossi rašwa lüllest mahha, siis uñustad waera ja verrise kassoka.”“ Mõnda räkides töi ta ossatüki wälja. Küllap nüüd arvate, et üks nuumsea tagagamine kintö ehk eissimene sapstükk, wai rašwane seljatükk lülidega ehk lõige wähhemalt mõned magusad lüsluuksesed Reinowadderile ossaks said? Mõmetud tükkidest ei olnud einetki nähha! Look, miëga perremees sea jalgotiddi warna ripputanud, olli mo lellele ossaks jänud; terwe nuumsea, luie ja loimaraga tükis olli waña, fallis, tru, aus Kriimfilm:issand üksi nahka pannud, ja näitas wälja kui

tiine kõu. Reinowadder ei sanud wiibha ning meelegaiguse pärast mitte sõna suust välja. — Suur, aus kuñingas ja ülemad riigi:issandid, teie võite issekõeslis öigust mõda arvata, mis nisuggune sõbruse tüklike wäärt on. Jah, auväärts kuñinglik issand ja ülemwallitseja! tubbat nisuggusi kelmitükki on hunt mino sellele teinud, ja kui Reinowadder isse sin seisals, võitis ta toassinade kaupa neid ülestatunnistada ja parremine enda eest kostta, kui miina. — Agga mis pean ma Kriimfilma albi põratse kaebamiste peale kostma? Teie ollete tema jutto kuulnud ja võite ni hästi ära midista kui misia, et se üks üsna jampsi:lorri olli. Ja kui noremal põlvel Reinowadder töestie mõne forra Kriimfilma norikule sõbrust on näitaud, siis teame selgeste, et emand sedda ias vahhaks ei olle pannud, veel wähhemine mehhile äeda kaebanud. Olles hunt piisut targem, siis võitaks ta parremine sähherdui örnaid juhtumisi finni katta kui teistele naeruks ülestatunnistada! Jänesse ennemuistene juttuke lialte on üks selge naero:assi! Vai kas koolmeistril ei olle volli kolilast karristada, kui laps targalt öppetust tähhel ei panne ja looviisi teisiti laulab, fudda öppetati? Poisskesed peawad irmo ja karristust sama kui koerustiiko: ning kesmi:tööd teavad; muido ei saaks nad ellopäiwil öppetust vasto võtma. Jänes olles parremine su piddand finni pañema kui waña lorrisewa täddi kombel sin tühja aksas tõnnima. Nüüd tulleb Pitti luggu meil kässile! Mehhele kaebab,